

VOIESCU SI VEI PUTE

Pe anu —	lei 128 —	152.
Pe pese lunii —	64 —	76.
Pe trei lunii —	32 —	38.
Pe ună lună —	11 —	—

Unu exemplar 24 par.

Pentru Parisul pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria " flor. 10-v-a.

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Articlele trâmisse și nepublicate se voru arde. — Redactorul respondeturii EUGENIU CARADA.

**SERVICIU TELEGRAFICU
ALU ROMANULU.**

Paris 13. Monitorul francez publică că generarii Osmond și Fried nu sunt autorizați a primi portofoliile ministrerilor de Resbel și de Finanțe ce li s-au încredințat de Imperatorul Mexicului.

Athena. Mai multe sate din Epirul de sus (Albania) s-au rescultat. Trei mii de insurgenți s-au atacat trupele Otomane, ai omorât 11 și rănit 250 de musulmani ostaș. Epiroii au trimisă nă deputație la Corfu, unde se află corpul diplomatic, spre a-i supune plângările lor. Ambasadorii Prusiei și Angliei s-au dus la facia locului spre a recunoaște situația.

Misericordie începe a se întinde în Epir, 1,500 insurgenți noui, voluntari, s-au întrunit cu insurgenți.

Bucureșci 15 Răpciu

Așa dară insurecțione este aproape a deveni revoluționă și cestiuarea Oriintelui în ajunul pote a se resdescide. Si cine nu scie c'acăstă cestiuare cându se va deschide va aduce neapărătul celu mare resbel, căci Rusia va fi impinsă se interviă și acea intervenire va redeschide fatalemente și cestiuarea polonă.

Uă publicație rusescă arată cum în Rusia Tronul stă în acestu momentu între doue partite mari și se silesce să-care se-l tragă pe terenul său. Este de trebuință se punem săptu ochii Românilor uă dare de sămă esapătă despre aceste doue opinioi, astu-fel precum le spune Corespondința rusescă.

Rusia, dicu unu, n'are nici unu interesă a se mestece într'u nouă luptă posibile în Europa; ea nu trebuie se tragă spație de cătu spre a protege interesele săle, și în Oriente numai suntu ele în joc; însă cestiuarea Oriintelui nu este cōptă, momentul nu este propice, puterile occidentale nu suntu dispuse a disolve său mai bine a lăsa se dispară dominația turcescă și a i supstui autonoma și independență completă a gînghilor creștine. Façă Europa ceva pentru dinsele, și Rusia va aplauda: dacă ea s'aruncă în luptă numai spre a rivaliza cu puterile apusane cari cauă și face unu instrument din poporaționile creștine ale Oriintelui, ar fi unu ce smintită. Momentul va veni, pote nu este depărtăt, cându aceste poporațuni, aducendu-și aminte de legăturele ce le unesc cu Rusia, de simpatia sinceră ce n'amă incetăt d'a le areta, voru intorecă ochii spre noi. Pîn' atunci s'arețătă cea mai mare rezervă pentru tute cestiuurile agitate în Europa, și mai alesu pentru cestiuarea Oriintelui.

Pentru partizanii partitei contrarie, momentul decisivă a sositu. Noi nu provocăm cestiuarea Oriintelui, dicu ei; este chiaru de interesul nostru d'a o depărtă, pentru acumă, daru ea a fostu pusă fără participarea Rusiei. D'na parte, Austria, de cându cu invingerea sea, este

Corespondința noastră telegrafică ne a făcutu cunoscută că totu în articulul de la 11 Sept. La Patrie dice „că conditioanele ce puse Pórtă pentru recunoaștere neputându-se priimă, este neapăratu ca Pórtă se recunoaște pe

FOITIA ROMANULUI

D-na de Sarens.

(Urmare).

D. de Sombreuse era sincere emoționat și nu și ascunde emociunea; dacă suride pucinu, uă tristeță negră îl implea ochii.

Nu e de ajunsu se doresc unu altu omoriu, dice elu; trebuie se potu comunica animel mele dorința ce amu.

Sabina care se juca cu evantalia ie începă a ride.

Eu vedu ce vă incurcă, dice ea;

unu omu care are cultul fidelităței nu poate se lase pe lume se crede că elu poate se schimbe ca unu simplu muritoru. Vă desplăcea se intrați în acestu salonu cu unu nou omoriu în șină, și mărturisirea lui ar răni amoriul d-tale propriu. Suntu anca desculu de bună pentru astă veni în ajutoru. Nu vorbiști nimicu, și spuneți ce voiți prin altu mișlocu.

Ce voili se diceți?

Lucrul e forte simplu. Vedeți a cea mică consolă de lemn poloită li-

impinsă spre Oriente de către amicii sei din Europa; ei cauă a o pune în capul poporaționilor slave; de cea-l-altă, Turcia luptă învederătă contra porcierelor ce trecu peste puterile săle. Este învederătă că puterile apusane cauă a rezolue cestiuarea Oriintelui, și acăstă fără Rusia. Remâne-vomu cări impasibili cându totu se agătă în giurul nostru? Principiul naționalităților ia proporționi pîn-acum necunoscute; evenimentele i-ă datu uă forță nemărginită. Germania concentră tute puterile săle; elementul germanicu va lucra cu unitate; Italia a precese pe Germania în acăstă lucrare; Rusia ar fi deci singură ce negă acăstă principiu în fața coreligionarilor săi din Oriente, daru cându poporaționile creștine ce suferă suptu jugulu otomanu începă a se misca, Rusia fi-vă singură a nu le merturi simpatie săle, și nu trebuie se susținemu siluțele loru?

Cătu despătă guvernul rusu, ar fi anevoia d'a prevedea atitudinea, ce are de scopu a lucea în evenimentelor viitorie; nici unu acu din partea sea n'a trădatu anca intenționile săle, și viitorul singur ne va spune care din aste două opinioi va fi triumfatu în consiliorile săle.

Credemă c'acăstă espunere este destul de limpede ca se ne facă se înțelegem și noi situaționea prezintă și se putemă prevede destul de bine viitorul.

In No. trecutu făcătă cunoscută că se dicea că d-nu Dimitrie Brătianu îndată ce a fostu sositu în Bucureșci a plecatu pentru Constantinopole. Astă-di putemă afirma căcăl se dicea nu era pe deplină adevăratu. D-nu Dimitrie Brătianu a plecatu în adevăratu îndată după sosirea sea în Bucureșci, însă s'a dusu numai păna nu mai seicumă la care punctu, unde a găsitu pe dd. ministrii Stîrbei și Sturza, cu cari a avutu uă conferință și apoi, dumneorū s'a dusu la Constantinopole și d-nu Dimitrie Brătianu a revenită eri în Bucureșci,

Acumă, ecăstă rectificare făcută revenimă la cestiuarea ce ne interesază mai multu și despre care putemă vorbi puindu-ne pe terenul ce ni l'a datu dăturiu din Paris La Patrie.

Diarulul La Patrie, ne spune ensu-și Monitoriul nostru, dechiară că „dacă Pórtă nu va recunoșce pe Principele României, Puterile cele lată, chiaru în interesul Turciei vomu trece peste acea formalitate și-lu voru recunoșce ele ensele.”

Corespondința noastră telegrafică ne a făcutu cunoscută că totu în articulul de la 11 Sept. La Patrie dice „că condițioanele ce puse Pórtă pentru recunoaștere neputându-se priimă, este neapăratu ca Pórtă se recunoaște pe

pătă de zidu, colo în colțiu? Eu voiamu se punu pe dinsa nă statuetă, ca cea de colo care represinta uă păstorésă. Căutaș uă păstorésă; și, cându susțul d-tale va gusta dulcetă independentă, puneti-o cu vitezie pe acea consotă. Vederea acelei statuite imi va fi unu semn că lanțurile cu cari eraști legătă uă cădută în pulbere.

— Uă păstorésă, dică d-ta?

— Cu său fără miel, cumu își va plăcea.

— Ai de ce n'o potu găsi în astă séră! Așu pune-o măne pe consolă.

Uă lucire albă se vedu în ochii d-nei de Sarens; ea se sculă, intinso măna lui Paul, care o strînde cu vitezie și ești. Ea de sicură era fericită de chipul în care conversase. Atunci pentru ce resimptă ca uă stringere de animă? Ea se puse la pianu, căntă, se arătă forte veselă, și lău veni de donecă seu de trei ori d'uă dată gustu de plinsu.

Paul își ținu promisiunea. Elu veni a doua di la d-na de Sarens, și dilele următorie, și vorbi de tute afară de lucrul cere'lui ocupa mai multu. Căte

suveranul Românilor, căci acăstă ar face se dispară umbra cestiuă O-ruinetui ce plană asupra Europei.

Scimă positiv, și nă amă făcută datoria d'a comunica aci și la timpu publicului acăstă, că guvernul principalu Carolu a refusată suntu acumă aprope trei luni, condiționile prin care Pórtă oferise a da recunoșcerea iei, s'amă disu aci că nici uădată guvernul nu va priimă nici uă condiționă pe care o implinește apoi ca omu. P'acăstă consideranță susținemă că alegătorii, dacă voiesc se întemeiese în viitoru libertatea, dreptatea și onorabilitatea în Statul Român, dacă voiesc se simu în sfârșitul și noi omeni, cetațianii liberi și s'avemă unu Statu, trebuie se procedă în tute ca omeni și ca omeni liberi.

Constituțiunile, și din cele mai li-

berali, cumu este a noastră, se perdă, îndată ce nu suntu susținute și vegheate de cătă Națiunea întrăgă. Ministrui, și cei mai buni, nu voru pute face de cătă cea-a ce voru voi se facă reprezentanții națiunii, cari la rândul loru nu voru si buni și tară de cătă atunci cându voru si aleși de alegători cari s'a luminată prin desbateri și sciul bine ce voru și pe cine însărcină cu punerea în lucrare a voinței loru. Credemă anca că alesul, și cătă de învederătă și onorabile, nu este tare în facia guvernului cându este alesu prin şiopte, pe suptu măna eră nu prin desbateri și prin voință liberă și publicu manifestată a majoritată alegătorilor. Domnitorii, și cei mai buni, nu potu face de cătă cea-a ce voru voi Ministrui, cari nu potu voi de cătă cea-a ce voru voi deputați, cari, la rândul loru, nu potu si de cătă cea-a ce suntu alegătorii. Amă pută anca adăoga că mergendu pe calea cea vechiă a şioptelor și a alegătorilor după ordinea la urechia a prefectului său a coconoului, domnitorii cei mai buni cădă în disgustu, și din disprețiu în disprețiu cadă treptată în despotismu, căci nu potu guverna înaltă-fel uă națiune ce are libertătă ce nu le pote mistui.

Aceste suntu legi nestrămutate ce ne facemă necontentu datoria a le face cunoscută publicului pentru ca se știe că măne ca și eri, dicătorea este adevărată: „Fiă-care se culcă precum și asterne.”

Nu putemă sfîrși mai bine revista noastră de așa, pentru că se simu pe

acăstă agitaționă ilu săcă și mai mare. Dilele de a căroru lungime și greutate se plinsese deveniră fără sfârșit. — Acea-a ce e mai ciudată, și dñe dicea ea, este că nici uădată n'am fostu mal

fericită.

Vedéndu-o atâtă de frumosă, atâtă de bine gătită și mergendu atâtă de multă în totu ce are Parisul mai strălucită, d. de Sarens era ripită.

— Suntești mulțumită de mine? dice elu.

— Foste mulțumită, respunse ea.

Cu tute aste și lipsia ceva. Ea era mulțumită de lipsirea acestuă ceva, și se mira pentru ce nu e mai veselă. Ea resimptă de acele impresiuni nervoase pe cari le cunoscă persoanele cele nervoase cându, după nesce dile calde, crivețul aspru din luna lui martiu le spunea d'uă dată că primăveră e incă departe de véră. Uă sensaționă de rea călă interioră uă ingheția. Dilele acele nu se mal sfîrșiau.

— Eu nu esu destul, și dñe dicea ea.

A doua di ea mersă pe la tute balurile, concertile, ospătele, petrecerile de totu felul. Ea nu mai era acasă

deplină infeseși în tute căte diserămă, atâtă despre comitatele electorale cele nealese, cătă și despre partite și des-

pre ministrui trecuți, presinți și viitori, de cătă prin următoria anecdotă, fără adevărată și în partea iei materiale

ca și în cea morale.

La grădina plăteleră din Paris se crescea unu puiu de lupu. Ce cari ilu crescea ilu hrăniau numai cu păne, și lupul, de și se făcuse mare era bună și blandă și uă óie. Toți se mirau de bunetatea lupului și dechiarău acumă neadeverătă dicătoria că „lupul își schimbă părul daru nu și moravul.” Intr'uă di unu din în-

grijitorii dete lupului uă bucațică de carne; cumu uă măncă lupul redeveni eră lupu; mușca acumă pe toși ca unu adevărată lopu. A cui dară e vina?

A lupului care redeveni cea-a ce era menită a fi, și a celui care uităndu că are a face cu unu lupu ja datu carne, i-a desceptată instinctul și lu-a făcută se înțelégă că pote se revă la cele vecchie.

CALEUZA ELECTORALE

II.

DESPRE CONTESTARI SI RECLAME.

Ce astă-di 1 Septembrie începă reclamările la consiliile comunale, asupra listelor electorală, și duge lego ele se potu face de astă-di înainte în cursu de trei septembri (art. 34) éra dupe explicătoria circulară a d-lui Ministru din Intru, numai păna la 10 Septembrie pentru motivele areteate în acea circulară, contra cări-a noi amă protestată de mai multe ori.

Păna la ce punctu consiliile comunale, în astă delicate cestiuare, suntu silită a se lănu de circulară și a se depărtă de lego, și vice-versa, nu este locul a discuta astă-di și nu este datu două a decide. Scopul nostru a fostu de la începutu a areta care este dupe opinionea noastră, mișlocul practicu, spre a se pute forme liste într'unu timpu așa de marginilu. Spre a areta insărisită și căruia cetuțianu mișlocul mai lesniosu de a și pute face datoria, în astă delicate cestiuare capitale, în exercițiul acestu controlu ce este unul din drepturile cele mari ce are omul liberu, locitoru alu unei teri libere.

În partea antieie dera a călejel e buiau se împă septembri, și se apucă de citită. Ea citi doue-deci de volume în patru dile; cându uă dată masa pe care aste cărți erau aşedate fu golită, ea rădică mănele în susu într'uă misere de descuragiare. — Nada! şiopte ea.

Uă amică deschise cu sila usiă din dosul căreia Sabina își ascunde urul. — Ce faci! dice astă curiosă, se vede că petreci bine aci!

— De sicură, nu vedu pe nimeni, respunse d-na de Sarens cu risul cărei era particulariu.

Cându cările fură spărăsite, veni rândul musical. Concertul su în permanență în salonu. D. de Sarens, care aplaudase cându femeia lui se aruncase în virtejul lumei, dicându că atunci și era iei vremea și că avea de mi de ori dreptate, aplaudă anca mai multă cându o surprize cu tute ușile închise între patru lumânări, dinaintea pianul. Elu se aşează lăugă dinsa, și sărătă mănele de cinci-deci de ori, declară că era celu mai fericit dintr-o omene și se aşează într'unu fotoliu de unde nu perdea nici una din mișcările

lectorale, am aretat cum scrie legătura cî se începe facerea listelor, cum adică consiliile comunale copiază rolurile trămisse de casierului districtului.

Cum acele roluri, — copiate și împărțite în atâtea liste căte colegie trebuie să fie după lege, — se lipescu, se afișeză pe strade, în totu coprinsul comunei, și cumu în sfîrșitul căscopulu acestor afișări, a fostu, după legiuitoru, pentru că fiă-care ce citescă și se pătă vedea de este său nu inscris, și se reclame îndreptarea; și totu d'ua dată, dacă consiliul comunale a făcutu vre-uă greșelă cu voia său fără voia sea, cu inscrierea unor persoane fără dreptu său neinscrierea altoru-n, se pătă fiă-care cetățanu controlu și reclama rectificarea.

In acăstă parte, se ne succedem, a areta neregularitățile, ce, după noi, trebuie să fie să se făstrecurate în totu listele din tără, străcurate fără nici uărea credință din partea nimului, negreșită, și numai ca uă consecință neaperată a condițiunilor în carl se deseză listele.

Vomu atrage atențunea tutelor supra acestui punct, pentru că fiă-care se pătă lăua mal bine aminte la greșile inevitabile, după noi, ce vomu areta, și se-si facă mai fără pregetu datoria d'a veghia, în ce-lu privesc pe elu și pe altu, la îndreptarea loru, mai cu semă acum, cându pentru anteaia oră se facă liste după nouă lege, în virtutea căroru aș se se facă alegerile viitoriei Camere, care are se represente tără, în antea epocă a aplicării nouă séle Constituționu.

Rolurile casierului deoarece carl s'a întocmitu listele, se împartu în două: Roluri privitor la districtu. Roluri privitor la orașu. Fă-care din ele se împartu în trei categorie, adică:

Rolurile de contribuabili, fondiaru, patentari, personali. La contribuționea fondiară și patente se potu găsi supuși și străini, și israeli, și omeni osândii judecătoresce, însărcină mulți din cei prevăduți de lege ca neavându dreptu d'a si alegători. Cu tōte astea consiliul comunale urmădă se-i si trecutu în liste, pentru că este peste putința omenescă se cunoșcă cine-va pe totu lăcuitorii unui districtu și anca se scie dacă fiă-care din cei ce însușescu altu-felu condițiunile electorale, este său nu lovită de vre uă incapacitate din cele prevedute de art. 19 și 20 ale legii.

Prin urmare noi, cetățianu, trebuie să mergem la consiliile comunale, să denunțăm greșelele, reclamându-ștergerea acelora pe cari-l cunoștem ca incapabili său nedemni, și inscrierea acelora cari aru si remasă neinscriști. Greșele, o repeștimu, se potu face,

cu atâtu mal multu căci scimă mai toți nu suntu fără de păcate.

Pe lângă aceste reclamări neapărate, drepte, folositoru și îndatoritoru chiar, rugămă pe toți Români se mai facă una, la fiă-care consiliu, spre a-lu ajuta a si dreptu și în lege. Eat'o.

Legea otăresce pentru fiă-care Română colegiul în care are dreptu a vota, potrivită cu capacitatea sea electorale. Daru ore consiliul inscris-a pe toți tocmai său numal în colegiul în care dă dreptu legea de a figura? Si poate censiul se facă acăsta într'unu modu infailibile pentru toți, după documentele fiscale ce are în măna? Nu pre credem.

Se luăm de modelu orașului București. Elu este împărțit in 5 culori. Si rolurile lotu pe culori suntu făcute. Se luăm daru unu nume comune: Ionu Petre. Ilu găsimu cu domiciliul în culorea de negru, unde plătesc contribuționea personală de 48 leu și uă contribuționea de a-lu aduce aminte, d'a descepta atențunea asupră i.

De astă dată celu puci putem speara că, libertatea fiindu noastră, și orășenescu de cătu in alu VI-lea. Elu va fi daru trecutu în acestu din urmă colegiul, care cum scimă se compune de toți cetățenii plătindu unu censu mal micu de 80 leu. Si va fi astu-felu bine inscris.

Găsimu insă în listă pe altul Ionu Petre. Elu plătesc unu imposițu pentru uă casă în culorea de Verde de leu 130— are daru unu venită de 100 galbeni. Ilu trecem deci la colegiul alu II-lea.

Găsimu in sfîrșit in mal multu culori numele Ion Petre avându în fie care unu venită ore care. Este ore acea și persona său diferite persoane cu acelui-asi nume? In neputința d'a o constata după roluri, Consiliul comunale l'a trecutu, în fie care din cele cinci culori cu venită ce are în fiă-care din ele. Se pote insă se fiă una și această persona, avându mal multe proprietăți. Ea va fi daru trecută de 45 ori, cu tōte asta, se fiă trecută acolo unde legea il dă dreptu a figura. Pentru a-cesta nu pote, neaperatul si culposu, consiliul comunale dacă lucrul va re-măne astu-felu. Este datoria noastră a îndrepta rătăcirea. Ion Petre, său unu altu cetățanu care l'ar cunoșce, trebuie se mărgă se denunțe și se pro-beze consiliului că Ion Petre este una și aceasta persona și se cără se-lu restabilescă în dreptul său. Atunci consiliul adunându sumele tutelor impo-sișorii lui Ion Petre ilu va inscrie în colegiul unde trebuie se fiă inscris, și ilu va sterge de unde este inscris pe nedreptu.

S. M.

De asemenea exemplu amu pută da ie. Ea luptă trei dile sperându că-lu va scôte d'n răbdare prin mulțimea sonatelor care'l canta. Ei insă nu per-du răbdarea. A patra di, ea închise pianul său, și jură că are palpita-tiuni.

— Sermane àngeru! dice d. de Sarens, caro o seruta pe frunte. Ea se grăbi d'a merge la operă. D-na de Marsannes o devea adese și mai că nu mai vorbea de d. de Sarens. Intr'u séră cu tōte aste, numele lui se dice în conversație, Estella suspină.

— Nu scișt cătu e de neorocită! dice ea. Elu nu pote se vă uite.

— Nu e nimicu! acăsta ilu va trece! response Sabina.

In momentul cându d-na de Marsannes se depărta, d-na de Sarens o rechiama c'au voce măngăietorie. Vezi reveni, nu e asia? dice ea. Vici uă-dată nu vă vedu destul.

Estella reveni la amica iei; insă său eșeptul intempleret, său precugetare, ca nu i mai vorbi de Paul. Ea era totu deuna ocupată și totu deuna in-

multe. Aceiași persónă pote avea că, pregetă a lău dreptu subiectu alu con-vorbirilor sele, eseritul drepturilor (impozită de vre 27 lei) și prin ur-mare se fiă trecută în colegiul IV-le; daru că are anca uă moșioră sau vîa-tă în cūtare judecătă cu venită de 80 galbeni; cu acăstă sumă singură elu n'are dreptu se fiă inscris de cătu erăști in alu IV-le colegi. Ambele sume insă nu dău dreptu a intra in alu II-le colegi. Prin urmare făcându-se denunțarea la Con-siliu, se repară greșela; se adună suma și colegiul II-le nu perde unu ale-gorū ce-i dă legea. Si expresiunea că-și au făcută datoria: „Neputendu „urmă elu, în numele colegiilor sele, „a ne deschide peptul pentru a areta „acele ceațe și cărtescă anca simțurile nos-„tre, noi ne am acceptat rolu și vomu „mergo totu înainte fără a inceta unu „momentu de a chiama la sinceritate, „nepărtinire și la iubirea de patrie pe „toți compatrioții noștri, noi vomu „mergo înainte, pentru că avem tuțu „uădată încredințarea că in ora de pe „urmă, Români se voră găsi toți ală-„turea unul ling altul dându-și măna „pentru a seviri uă faptă adeverătă „națională. O! se credem că Dumne-„deul părintilor noștri, care ne a-„apărăt pînă astă-dî, nu ne va părăsi „locul acum căndu suntemu aprópe „de limanu. Geniu României se va „areta înaintea nației, și va înbărbăta, „pe acel puțin la simțire; elu va des-„face tōte intrigile, tōte legăturile te-„sute in intunericu și-l va inspira pe „fiă-care cu simțuri naționale demnă „de unu popor ce se renasce la viață „și de privirile coloru-lalte popore care „se uită acum la lucrările noștre. Du-„cei dera cu Domnia-vostă in cole-„giile electorale simțurile patriotice de „care a-lu bine-votu a ne face aici „mărturisirea și spunești tutelor fra-„ților noștri că viitorul nației a-„tîrnă de la votul ce voră pune in „urna alegerilor; căndu insă fiă-care „va însemna in taină numele aceluia co-„va dorii se fiă deputat, so scie bine „că uă măna nevăzută va scrie alăturea „cu a sea, sentinția care urmăridu-lu „in totă viață, ilu va coprinde apoi pen-„tru eternitate.

Si de si se pote presupune, că se potu găsi și astă-dî consiliarii cari se nu fiă locul, tocmai inspirați de sim-puțintă sănătose, in cătu se vie se puiă pedice d-lorū alegători, nu trebuie totuști se desperătă, căci avem uale instanțe; putem apela la tribunale, și contra sentințelor acestor-a avem uale recur-su în Casatiune.

Aci este locul se aducem aminte

că legea este explicită (art. 38); termenii seti suntu chiar la tribunale, nu ne putem adresa cu reclamări, ci numai cu apeluri. Dacă, de exemplu, nu amu remasă mulțumiș, pe otărirea consiliului comunale, contra lui avem se a-pelăm la tribunale; daru este neapăratu a reclama mai antău la consilie.

Ne oprim aci pentru astă-dî, ne amu

făcută datoria, pe cătu ne-a permis

mișlocele. Rămăne acum că cel in-

dreptu a lucra, se-si așternă precum

voru voi se dörmă.

S. M.

ANASTASIE PANU

(Vezi N.-l. de la 13 Aug. pînă la 3 Septembrie.)

Uă mare parte din funcționarii pu-blici erau și alegători. La recepționea din 7 Decembrie, Anastasie Panu nu

transplante în toți acei celu inconju-rau cu uă oră mal nainte; spre a asu-cura patriei sale unu traiu cătu s'ară putea mal sericită după mărturia sea. — „Incepem, Domnilor, unu nou anu, disu elu, și totu ne spună că intrăm cu acestu anu intr'u viață nouă, intr'u viață națională. Români au căpetatul drepturile lor strămoșesci; de la dinși atîrnă a face întrrebunțarea acestor drepturi cu demnitate și spre mantuirea pa-triei noastre. Trecutul dispără in urma năstră, cuprinsă de prejudecări și de dozebiti slăbiciuni cari paraliză totu d'aura progresului și fericirea, viitori-me ne se deschide astă-dî sub norocite auspicie.

„Se ne dănu măna pentru a lucra la mantuirea Patriei, la regenerarea na-ției noastre, lăsându interesul privatu do uă parte și ne cugetându de cătu la interesul acelu comun. Priviți alte po-pore, cercetați istoria și vedeti care suntu datorile adeverătoru cetățenii in patria loru.

„Pentru ce dera noi vomu românea înapoï cu faptele naționale, căndu Ro-mânia este plină de suvenirile de glo-rie și de bărbătă ale strămoșilor, și căndu simțurile de patriei astă unu echo atât de favorabile în animile tutelor? Ah! se cugetăm adincu că avem uă misie de implinită in călătoria năstră pe acestu pămîntu, și că avem uă de se asemneze in analele patriei ca unu anu plin de fapte naționale.“ 1)

Aceste priimiri și discurări nu pu-teau avea de cătu urmări cele mai folositoru. In adeveră, aice nu era vorba despre acele visite servile de ri-gore ce se vedu ordinamente pe la palatele despotilor... unde și funcțio-narul și cetățianul nu merge de cătu siliciu, din poruncă, spre a se găbovi din'antea despotului, spre a asculta mustrările lui, ucasurile lui, umilirile lui. Ci la nisce priimiri ca acelea ale Locoteninței Domnesci din Iași, su-fleturu cetățianul și alu funcționa-riul se realjă, anima se inobila, ca-racterile se formău. Cuvintele ce se pronunciau erau esorduri patriotice, apolul la legalitate și imparțialitate, in-curagiări pentru îndeplinirea datorie-loru cetățenesci cu simțenie; — era uă fraternisare intre fiil aceliei nații, intre funcționari și privați; — era unu centru de întrunire din care veri-cine eșea mai regeneratul de cumu intrase.

In diu de 1 Ianuaru 1859, Locotenința Domnescă făcu ultima recep-țione solemnă; dera tocmai pentru a-cesta astuția fu și mai monstră. Ale-gerile se făcuse. Camera se deschise, reprezentanții nației erau in Iași, uă multime de curioș alergase de prin tōte judecătore tără. Vița Moldovei în-tregi era grămadită in Capitală. Ser-barea anului nou da qilei și priimirei uă importanță și mai strălucită. Panu se intrebu pe sine-ensișu in diu aceea, prin pucinile dar duiosele și multu pa-trioticile cuvintele ce rostii. Părea că simte apropiindu-i se sfîrșitul vieței și voia ca anima sea, simțurile sale se le

1) Monitorul oficialu Nr. 14.

Acestu cuvîntu mișcă pe d-na de Sarens. Cine-va întră; ea lăsa se ple-ce pe d. de Sombreuse fără intinde-măna.

Septembra trecu fără se-lu mai re-vede. Ea audî totu atunci că d-na de Marsannes reîntra in tōte dilele la denu-sa a casă pe la patru său cinci ore. Nu era nici preimblare nici visită care s'o rețiepe. — De căndu astă amore de regularitate? o intrebă ea; acesta v'a apucătă ca nesce friguri!

— Acesta e singurul mișlocu d'a vedea puțin în pace pe amicii sel.

— Atău de mulți amici ai? dice Sa-bina.

— Merge bine convalescenția, mi se pare, și completa vindecare nu va in-tîrziu d'a veni, după cumu mergești.

Puțină palore se respândi pe facia d-lui de Sombreuse, și cu uă voce mișcată: — Vă temeu de vindecare? dice

— Se mă ferescă Dumnejou!... Eu constată unu faptu și nu sprim uă părere de reu.

— Cu atău mai reu, dice Paul.

și sefă nemîscată, mirându-se forte multu de bătaia animei ei care o ne-bușe. — Mai la urmă, ce este? Nu e decătu uă visită, își dice, și chiaru căndu n'ar fi uă visită, se mil pasă?

Unu mare suspină rădica peptulie. Ea avea se se ducă in mai multe locuri, ea renunță d'a se mai duce. Fața iei avea colorea cîrel. Căndu veni séră, d. de Sarens, care reîntra

cantându o găsi singură in fundul u-nei camere, in cea mai negră intu-ne-cine. Elu sună, se aduse lumânări. Sa-bina se deosebă într'unu fotoliu, și avea ochii roși.

— Ce este? Strigă sociul, avei-ochii umedii ar dice cine-va că aș plânsu.

— Eh! Ce nebună! Dormem. Radicându ochii ea vedea mica con-solă pe care Paul trebuia se puia uă statueta in diu căndu numai amicia lui va aduce la d-na de Sarens. Ea surisă.

— Locul e deșertu anca, siopti ea. (Va urma).

nastiriloru inchinate uă subvenție a-nuală de 12,500 de galbeni. Aceștă subvenție a contenită a se mai plăti din momentul ce Călmăcămă turcească a fost lăsat locul guvernului naționalu, 1856 iuliu). Locoteninția Domnescă, de îndată ce luă frânele guvernorului, luă și pentru îndatorirea călugărilor greci, de a urma obligațiunilor lor astă-fel de mesuri că ei putură de îndată a face deosebire între acțiuni unui guvern român național și între acea a unui enervată băiu turcesc. 1) Era teribilă, era supremă luptă de partide, luptă electorale din 1858. Părintele se luptă în contra fiului, fiul în contra părintelui, și pentru Tron, și pentru mandatul de deputat. Legămintă se contractase, jurăminte se făcuse, se storsese de la unii din cetațenii cei mai de bună credință. Locoteninția Princiară, nemulțamită că a datu corpului totă libertatea posibilă, lucră spre a reașează pe alegători și în neașternarea cugetului lor. Spre acestu scopă Locoteninția cere și dobândi de la chirierul țerei uă carte de deslegare, care se cetă la Te-deumul săcătă prin biserică, în dilele de alegători, în ființa tutelor alegătorilor. 2)

Alegătorile pentru Adunarea Electivă se făcură în 14, 16, 17 și 18 Decembrie. Ees-Călmăcamul Vogorides, isbuti a se alege, prin corumperea a optă delegați, deputatul alu colegiul alegătorilor primari, din judecătul Tecuci. Poporul se infuriază. Orașul este în picioare. Delegații alegători, suntu lauți în găină cu pietre și amenințări cu sfâșiere. Vogorides, spărată, se baricadăză în casă; se înarmă și se gătesc așii vinde scumpă viață. Insă Tecucenii — ca și întregul popor român carele se mulțimesc a răsplăti cu dispreț și uitare tiranilor sei, se mărginescă a face lui Vogorides uă simplă demonstrație șarivarească și alu poftă se ésa din orașul lor cătu se pote mai curându. 3)

Adunarea Electivă se deschise în memorabile di 28 Decembrie. Însă Mitropolitul Sofronie Miclescu, președintele de druu nu mai voi acumă se ie parte la deschidere ca în 1857; elu nu mai era acuma în tabera naționale, în tabera viitorului, ci în acea-a a neamicilor țerei a trecutului. Posiția cea înaltă și excepțională a lui A. Panu, jurământul de nepărtinire ce făcuse, nu'l mai permitea d'a urmări pe bătrénul și slabul de angeru Prelat, pasu către pasu. Reif se folosiră de ocasiune, și împinseră pe acestu nefericit archi-păstoru nu numai de a protesta la strâină în contra lucrătorilor Locoteninții Domnesci, și a cere intervenirea lor, ci și de a declara Locoteninții încrucișu că: „nu va pută deschide uă Adunare înființată prin asemenea închipuiră și că de a sa datorie este a accepta otărîrea ce se va da asupra unei cestui de uă așa mare, însemnatate de către puterile garante, în inteqeră cu Curtea suzerană.“ 4) Înse Dumnezeu intinsese măna sea protectoră, peste pământul acesta și fără voia Mitropolitului. Cea ce nu mai pută face Panu, ca simplu privatu, prin ascendentul său moralu, făcu elu cu asupră de măsură în Guvern. Locoteninția trecu peste Mitropolit și deschise Adunarea fără dênsul. 5) Totuși Mitropolitul rebelu către autonomia națională, vedându că timpul apelorilor la strâină s'a trecut, că orice amestecu alu lor este imposibile în fața Convenției din 7th August; că pedica ce poseșe cu nevenirea sea

1) Monitorul Oficial No. 6.

2) Monitorul Oficial No. 17.

3) Stéa Dunării. Vezi corespondințele de la Tecuci asupra acestei strâni alegători. Nică în Cameră n'a putut sta Vogorides. Toți iu hărțiuiau. Fu sălită așii la lumea în capu.

4) A vedea corespondința Locoteninții Domnesci cu Mitropolitul pentru deschiderea Adunării. (Monitorul Oficial No. 21 și procesul verbalu alu sedinței Adunării No. III.)

5) Procesul verbalu alu sedințelor Adunării No. 1.

să înfătură pe baza autonomiei; Locoteninția era otortă a respinge ori ce amestecu strâină în trebile țerei, vădendu că fusese înșinelat de către unii chiaru din noi. 1) Convingându-se că își însușis unu druu mai pre susu de alu Guvernului său alu Adunării, singura care era în dreptă a se pronunța asupra validitatei alegerilor, — vădendu-se amenințări cu punere în acuzație, după uă propunere a d-lui M. Gogălnicianu, carele cerea numirea unei anechete ce se se pronunță asupra casului, — veni și-și ocupă scanul președinției în ziua de 4 Ianuarie.

INSTRUCTIUNEA PUBLICA SI PROGRAMELE ACTUALELUI CONSILIU PERMANINTE.

I.

Astă-dăi, cându consiliu generale își are sesiunea deschisă, pentru a delibera asupra cestuielor relative la întinderea și ameliorația Instrucționii, credem că avemul dreptul și datoria de a ne emite și noi opinioanele în acăstă mare și importantă cestuie, opinioane, cari n'au altu fundamental de cătu justiția, umanitatea. Io aprețările noastre, vom pune uă frante și uă imparțialitate, cari voru fi scusă noastră pe lăngă persoanele căroru le amu pută ataca principiele său modulu de a vedea. Avemul obiceiul că, totu d'aua cându trebuie se desvelimul reul, o facemul fără se esitămu, fără se avemul intențione de a votema pe cei care lu-a causat și au profitat de dênsul, ci numai din amore pentru justiță și binele publicu. Cu risculu deră, de a displice, pote, mai multoru persoane, ne propunem de a areta în scurt starea instrucționii publice la noi, cătu de a vedea ce este defectuosu și urgente a se reforma și apo a face observaționile noastre asupra programelor luate de actualele consiliu permanințe.

1. Starea instrucționii primare. Aci vomu considera mai întei;

a). Instrucționea rurală. Aceasta se află în cea mai lamentabile stare: mulțime de comune avându uă populație mai mare de 500 familii, unele suntu lipsite de locale de scolă, de și au învățători plăti, altele au locale și n'au învățători, restul în fine avându locale și învățători incapabili și ne esacți în împlinirea datorioru lor. Putem judeca de aci, cătu este de slabă aciunea legii și cumu numai de astă stare de lucruri, marele principiu alu obligativității instrucționii, căde de sine și și aplicația lui devine imposibile. Acăstă stare a instrucționii rurale, o atrăbuiu, parte consilielor Comunali cari se aretu indiferență și multe chiaru ostili datorioru ce le impune legea și le cere imperiosu justiția și umanitatea, parte consiliul permanent, a căru misiune fiindu administrări și direcționarea instrucționii publice, trebuie se ingrijescă ca banii publici se nu se risipescă sinecure, plătinu-se învățători în vanu, acolo unde nu e locale de scolă etc., care trebuie se ingrijescă a fi în condițiile ce vomu areta mai la vale, trebuie se se dă continuu impulsioni morali comunilor cari suntu în lipsă de locale de scolă, petru a-si le edifica, mai cu sămă acelora cari au învățători plăti în vanu, se se facă continuu apel la generositatea proprietarilor mari din comunele acolo căroru le lipescu mișlocole materiali pentru a responde la datorie ce le impune legea, de a contribui la edificarea templului luminei, impulsioni și apeluri care le am vedutu făcute de onor. d. ex-ministr Rosetti adesea cu sucesu și carl amu dori se se continue.

Învățătorul rurală în România de dincóce de Milcovu, este plătitu cu miserabilele onorarii de 50 lei pe lună, adică mai pucinu de cătu unu argătu de teren. Negreșită, nimine nu se găndesc de a cere unu mare tratamentu pentru anu învățătoru de sate;

1) Cuvinte ale Colonelului A. Cuza din sedința de la 2 Ianuarie 1859.

că nu voiesce nimeni a-lu înăltă d'asupra condițiunii săle. Însă, cu cheltuielile actuale de supravîntă, este imposibile ca elu se trăescă convenabilu cu 600 lei pe anu venită, mai cu sămă cându are și familie.

Acăstă stare de lucruri constiuș uă injustiția manifestă; ea vătăma gravă progresul instrucționii rurale, căci numai e înălță că unu învețătoru de sate reu nutrită, neliniscită pentru familia sea, espusă de a face datorie, nu poate se aibă zelul și atenționea necesară în delicatele și laboriosele săle funcționă; în sine miseră învețătorul uă de la clase uă parte din copii indigini. Dacă pe lăngă acesta, vomu mai adăogi, cea ce ni se spune, că chiaru acelă miserabil onorariu, nu lu-a priimitu mai toș de 4 său 5 lune de dile, ochiul celu mai indiferent, trebuie se fi coprinsu de orore în fața acestui tristu spectaclu alu Instrucționii rurale. Bietul învețătoru, în acăstă miserabilă stare materiale, este silitu de a se angajă său ca servitor la arendașul său proprietariul uă local, său ca defteru la biserică, pentru a mătura și a suna clopetele, său în ore-care altu servită, incompatibile cu delicata lău misiune. Tocmai acăstă s'a căută; la acăstă se ţine, și tocmai în contra acestia reclamamul acumu. Se simu cu bună credință și destul de inteligență pentru a debarasa nobilea profesie a învețătorului de totă acăstă domesticitate. Aci însă, este justu se recunoștemu, că dacă consiliul nostru permanent nu a făcutu nimic pețru a înălță starea morale a învețătorului rurală, s'a ocupatul însă, de starea lui materiale. Așa, stimu că Consiliul permanent a fostu de opinie ca: să se desfă plăta învețătorilor rurali la 100 lei pe lună, atâtă pentru cei de dincóce cătu și de dincolo de Milcovu.

Instrucționea rurale fiindu deră, în astă lamentabile stare, credu că numai ne este permisu se ne mirău, de ce nu progreseză? Scimu numai se ne vătămu de reul de care suferim, și nu voim de a căuta și a aplica măsuri cele mai eficace pentru a-lu păte înălțatura.

Auđim în toții ani cu ocasiunea solemnităței împărtășii premiilor, pe consiliul nostru permanent, vătându-se că instrucționea primă și în particularu coa rurală e în decadință, că e anca de creată la noi, că lasă multu de dorită etc. și cu tōte acestea nu se cauă măsuri necesare pentru a o face se lase mai pucinu de dorită.

Opiniunile noastre pentru a remedia reul de care suferă instrucționea rurale, suntu în parte identico cu acelea, ale consiliului general din anul trecut.

Pentru ca principiul obligativității instrucționii, se nu cadă de sine, pentru ca legea ce-lu prescria se nu deviă uă literă mortă; trebuie ca în tōte comunitățile se afă locali de scolă se se numescă învățători, și acestia se voru găsi lesne, cându voru fi în condițiile ce vomu areta mai la vale, trebuie se se dă continuu impulsioni morali comunilor cari suntu în lipsă de locale de scolă, petru a-si le edifica, mai cu sămă acelora cari au învățători

plăti în vanu, se se facă continuu apel la generositatea proprietarilor mari din comunele acolo căroru le lipescu mișlocole materiali pentru a responde la datorie ce le impune legea, de a contribui la edificarea templului luminei, impulsioni și apeluri care le am vedutu făcute de onor. d. ex-ministr Rosetti adesea cu sucesu și carl amu dori se se continue.

Pentru că a compta pe timpu, a face economie în materie de instrucționie, ni se pare injustu, crudu și odiosu, suntem de opinie de a se mărtine tōte scolele rurale existență, de a se transforma pe cătu se va pută, mai multe din ele în scole modelu și chiaru opiniunea d-lui ministru alu instrucționiei

se se înfințeze altele nove în condițiile acestor din urmă.

„Se dămu instrucționii primare tōte de 20,000, le peste creditul extra-ordinarul de 10,000 lei ce i'sa acordat pentru cheltuielile ceremoniei funebre facută la Viena corpul reprezentantul A. Panu, și înălțarea lui, după conturile trimise de D. Popovici, transportarea de acolo la Iași prin Giurgiu și Galați, precum și cheltuielile înormențarei ce se voru face în Iași.

Unu creditu extra-ordinarul de dece mil lei, este deschisă d-lui ministru de interne, asupra eserțiuului anului curent, pentru întempiarea cheltuielilor de drumu ale comisiunei insarcinată cu cercetarea abusurilor ce s'ar fi comis, cu ocazia aplicării legel de recuizitione.

Prin decretu cu data 29 și 30 Augustu, suntu numiți:

D. Matei Georgescu, în vacanța postu de director la prefectura județului Roman.

D. Grigorie Vlădescu, actualul subprefect la plasa Olășau, din județul Vâlcea, în asemenea postu la plasa Ocolul din acelă județ.

D. Grigore Marinescu, în postu de sub-prefect la plasa Otășau din acelă județ.

D. A. Lămotescu, în postu de subprefect la plasa Dălău, din județul Dimbovița.

D. Mihailu Polizu, în postu de subprefect la plasa Câmpu, din județul Buzău.

D. Nicolae Cujarida, celu ce ocupă provizoriu postu de director alu comisiiei de Galbenu din capitală, în asemenea postu la comisia coloarei de Negru din capitală.

D. Aleșandru Sărădeni, în postu de director la comisia coloarei de Galbenu.

D. Alcibiade Petrescu, în postu de arhivar la biouroul judiciar din prefectura capitaliei.

D. Aleșandru Panaiteșcu, în postu de ajutor la biouroul administrativ din disa prefectură.

In posturi de sub-comisari clasa I, în capitală:

D. Cost. Petre Protopopescu, la despartirea V din coloarea de Roșu.

D. Vasile Panaiotescu, la despartirea VI din acea culore.

D. Petre Rădulescu, la despartirea I din culoarea de Galbenu.

D. Constantin Udrescu, la despartirea VI din acăstă culore.

D. Vasile Culea, la despartirea IV din culoarea de Negru.

D. Grigorie Girbea, la despartirea V din aceași culore.

Prin decretu din 1866, D. Stefan Constantinescu, este numită provizoriu profesor de musica vocală la seminariul din Ismail.

D-ra Sultana Vasilescu, este numită provizoriu institutore la vacanta catedră de clasa II de la scola de fete din Călărași.

D. Vasile Nanu, este numită provizoriu institutor la clasa I de la scola de băieți din Aleșandria.

UNU JUNE care posede cu-nostință intinse, de comptabilitate se oferă ca **comptabil** său **secretar** la vr'num **comptor**, ori pe lingă altă întreprindere comercială; totu dăudă se insarcină cu facere de **petitinni** de totu felul către ori-care autoritate.

Posez acte oficiale de capacitate și onestitate. Doritorii potu lă informații de la Redacționea acestei foje.

A ESITU DE SUB TIPARU
ESTRACTU
DIN STATISTICA ADMINISTRATIVA

A ROMANIEI, ANULU 1866
in limba Română și franceză de IOAN PETRESCU

sefă ad-interim alu serviciului Statisticu, traducionea de P. Rosi. Se affă de vîndare la tōte librăriile, prețul 2 sfanți.

NOULU MAGASINU

DE

COLONIALE, MEZELICURI, VINURI, LIQUERURI, ETC.

A LUI

PETRACHE IOAN

(HANULU SERBANU-VODA No. 19 et 20. LA JIANULU.)

Subt-insemnatul desfășindu-mă le tovărășia ce am avut în timpul de 5 ani cu d-l Păun Popescu în Magazinul de lângă Poarta Hanului Zlătari. Am deschis acestu-norii Stabilimentul supt propria mea firmă. Pe care eu respectu viii a-l recomand Inaltei nobilimi și onorabilului Public, assortat cu totă felurile de articole COLONIALE, PRODUCTE ALIMENTARE, MEZELICURI STREINE și INDIGENE, ALUATURI PENTRU SUPE, LIQUERURI FRANTOДЕSTI, VINURI de BORDO, SAMPANIA și VINURI de GRECIA, RACHIU de HIO și altele tute le calitățile cele mai superioare și prospete.

De inchiriatu. Casa cu No. 25 purile cî din districtul Teleorman, proprietatea a D-nei E. Masarschi, se dă în arendă de la viitorul Sf. Gheorghe 867 prin licitație care are a se urma la casa sub-semnatul strada Gloriei No. 7 la 22 ale lunei Septembre la orele 12, cînd se va face și adjudeca. Condițiile arenduirii se vor vedea atunci.

Prăvălia cu etajă deasupra No. 21 din ulita Gabrovenilor, vis-a-vis de hanul D. Pencea Josu 3i neacoperi și susu 3, și ghetărie, pivniță cu beciu s. c. l. Doritorii se voră adresa la D. Mihailu Chifalovu, pe podul Calitei, vis-a-vis de hanul Gheorghe casa No. 18. No. 368. 4-4f.

De arendatū Moșia Sfintei Gorgan cu totă tru-

CIMENTU ADEVERATU de PORTLAND

LA

MAGASINULU IOAN ANGHELESCU,

(Calea Mogoșoel vis-a-vis de Palatul Domnescu.)

Au sositu și se află de văndare UA MARE CANTITATE de CIMENTU ADEVERATU de PORTLAND qualitatea garantată și preciul săptămânal.

Se poate trimite și afară în oră ce parte a României.

CIMENTU SI VARU IDRAULICU
40 LEI SUTA DE OCA. DEPOU, CALEA BEL-EDERE No. 155

GHEIMPILLE

JURNALU UMORISTICU CU ILUSTRATIUNI.

Ese odată pe septămînă redigiatu de o societate din cei mai buni scriitori umoristici îndestulă de cunoscuți publicului cititor.

PRECIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Capitala pe anu	28 sfanți.
" " " pe jum.	14 "
" " " districte .. anu	32 "
" " " " " jum	16 "

Pentru streinatare pe anu	44 sfanți.
" " " " " jum.	24 "
Abonamentele se facu la Administratiunea diarului Romanu in Pasagiu No. 1.	

STABILIMENTULU TIPOGRAFICU

C. A. ROSETTI

(STRADA ACADEMIEI No. 22.)

PRIIMESCE TOT FELUL DE LUCRARI PRECUM:

BILETE DE MORTE.

BILETE DE GUNUNIA,

OBAPTISME SI VISTITAC

SI ORI CE VLTE BILETE DE

INVITATIUNE.

AFISE, DIARE

MARI SI MICI

IN
DIFERITE LIMBE.

FABLERIE

DE DIFERITE FELURI,

ETICHETE, CONCURSURI, CONTRACTE, POLITE

CIRCULARI SI FATURI

COMMERCIALE.